

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

De rust van God **en de laatste** **opwekking**

Gedigitaliseerde Bijbelstudie,
(zo goed als) in **originele tekst.**

A large circle is centered on the page. Inside the circle, the words 'de rust' and 'van God' are written in a simple, sans-serif font. The circle is partially filled with a stippled pattern at the bottom, which extends into the rectangular box below it.

de rust
van God

EN DE LAATSTE OPWEKKING

e. van den worm

De rust van God

➤ *"Sta op, Heere! tot **Uw rust**, Gij en de ark Uwer sterkte."* (Ps.132:8)

*"De hemel is Mij een troon, en de aarde een voetbank Mijner voeten. Hoedanig huis zult gij Mij bouwen, zegt de Heere, of welke is **de plaats Mijner ruste**?"* (Hand.7:49)

Hier in Handelingen is er weer sprake van diezelfde "RUST". Wat is die "plaats van Gods rust"; die "rust", waarin de psalmist God uitnodigt om daarin te treden? Betekent die rust een "nietsdoen" van God; een toestand van rust, nadat men klaar is met zijn werk? Is dat zo'n rust, die wij kennen, als wij hard gewerkt hebben? Wel, wij zullen het spoedig merken, wat God bedoelt met deze dierbare toestand van "rust", deze "sabbat" van God.

Laat ons eerst teruggaan, **vèr** in de heilsgeschiedenis, naar dat prille begin, nadat God Zijn herschepping had volbracht, bijna 6000 jaar geleden..., waar voor het eerst melding is gemaakt van deze "RUST":

"Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir. Als nu God op de 7de dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij GERUST op de 7de dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God heeft de 7de dag gezegend, en die geheiligd; omdat Hij op dezelve GERUST heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen

had, om te volmaken (NBG: dat God scheppende tot stand had gebracht)." (Gen.2:1-3)

God had de aarde herschapen en de mens daarin gesteld. Naar de getuigenis van de Schrift was alles goed, ja, zéér goed! Al wat God geschapen had droeg het stempel van God Zelf, en Zijn Geest rustte daarin. Zijn Geest heerste daarin. En DIT nu vrienden, is die "RUST" van God, wanneer Zijn Geest kan DOMINEREN in hetgeen Hij geschapen heeft; wanneer Hij Zijn Natuur van LIEFDE en GERECHTIGHEID als een machtige Godsrivier kan doen stromen in en door al het geschapene, nadat Zijn schepping zich vrijwillig hiervoor heeft geopend en Zijn Wezen met vreugde in zich opneemt zoals een spons water in zich opneemt. Die "RUST" kent geen "ja, maar's" van onze kant, geen rebellie, geen tegenstand; die "sabbatsrust" kent slechts een gretig rusten in Gods liefdevolle beschikkingen en heerschappij, die een intense verkwikking in het geschapene aanbrengt.

Vrienden, dit is de "**RUST van God**", de "SABBAT", die Hij wil aanbrengen in uw en mijn hart en leven.

Adam en Eva leefden in deze "**RUST van God**", voordat zij in de zonde vervielen. Levende in die "RUST" hadden zij God lief en hadden zij alles voor Hem over. Hun geest leefde uit God en was verbonden met de Almachtige, waarom Adam in die toestand van het begin dan ook "zoon van

God" werd genoemd (Luk.3:38b, "de zoon van Adam, de zoon van God."). Als God de hof bezocht "met de wind overdag", was er dan ook vreugde in het hart van dit eerste mensenpaar. Maar NA de zondeval, toen Eva de "verboden vrucht" had genomen en ervan gegeten, en Adam zich door haar had laten verleiden om die vrucht ook te eten, toen werden zij **wedergeboren uit satan!** Van toen af had hun geest, hun diepe zelf, verbinding met het wezen van satan, de duisternis, en droeg hun ziel van lieverlee meer en meer het stempel van die duisternis, en al hun nazaten met hen. Het stempel, het wezen van de boze, is nadien diep gedrukt in dat van de mens. Satans zelfzuchtig willen, zijn eigenzinnig en hoogmoedig wezen liggen na de zondeval diep verankerd in de mens. In satan is de mens een leugenaar en een moordenaar..., gelijk satan van den beginne een leugenaar en moordenaar was (Joh.8:44).

Was Adam eerst een kind van God, dat naar God en Zijn Stem verlangde en dat zich verheugde, als hij God hoorde "met de wind des daags", later, na de zondeval, was hij BEVREESD, als hij God hoorde, waarom hij zich ook voor Hem verborg (Gen.3:8-10).

Hoewel Eva het eerst zondigde, werd Adam ter verantwoording geroepen: "En de Heere God riep **Adam**, en zeide tot hem: **Waar zijt gij?**"

Adam, als hoofd van het eerste gezin, werd geroepen door God. Voor alle verkeerde handelingen van dat eerste gezin werd hij, als hoofd ervan, ter verantwoording door God geroepen, hoewel Eva vanzelsprekend niet vrijuit ging.

Gods wonderbare liefdesheerschappij, die uit God – door Zijn Heilige Geest – in het eerste mensenpaar stroomde en hen bezielde, vervulde hen niet langer. Er kwam rebellie in het mensenhart. Over de eerste moord kunt u al in Genesis lezen. Er was toen al doodslag en oorlog, omdat het "**ik**" niet gediend werd! Deze ik-zucht van de mens is het gif van de vrucht van de "boom van kennis van goed en kwaad". Door het eten van de vrucht van de "boom van kennis van goed en kwaad" bepaalt de mens zelf, wat hem goed of slecht dunkt en neemt hij – in **rebellie tegen God** – het roer in EIGEN handen. Vele malen hoort men de mens in zijn verweer zeggen: "Ja, maar ik vind dat zus en zo..."

Alzo is de **RUST van God** uit Zijn schepping verdwenen... en moet God in Zijn liefde en barmhartigheid Zijn machtige VERLOSSINGSWERK beginnen, opdat Zijn ganse schepping weer kan worden geleid in die Goddelijke rust van het begin... Een rust, die dan "onverderfelijk, onbevlektelijk en onverwelkelijk" zou zijn (1Petr. 1:4, "*een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u.*"). God zij hiervoor al de glorie!

Zo ontwikkelde de mens zich in rebellische zin. Denkt maar aan Nimrod, de grote rebel van de eerste eeuwen; die grote geweldenaar, die Babel stichtte. Die zijn medemensen onderwierp aan zijn wil en van hen slaven maakte; en zo over hen heerste. Hij liet ze voor zich werken en een toren bouwen voor zijn naam; een toren, die tot de hemel zou reiken... Hierdoor kwam God neder, verwarde hun spraak en verstrooide de mensen over de aarde.

400 jaar vóór Abraham – in Noachs dagen – moest God de wereld verderven door middel van de zondvloed, omdat haar zonden tot aan de hemel reikten en de aarde door de mensen van die tijd slechts vervuld was van wrevel. Alleen Noachs hart neigde zich naar God in dienstbaarheid en gehoorzaamheid, waardoor hij en zijn gezin, in totaal acht personen, van die vloed werden gespaard door middel van de ark.

2000 jaar vóór Christus vond God één man, wiens hart God aankleefde en die **in toewijding en gehoorzaamheid aan God** leefde: Abram, later Abraham genaamd. Tot in de diepten van zijn wezen verlangde Abraham God te dienen. Abraham, die in absolute gehoorzaamheid aan God wilde leven. Tot Abram kon de Here zeggen: “...**Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap (= uw familiekring), en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal**” (Gen.12:1); en Abram gehoorzaamde God zonder te weten waarheen

God hem brengen zou. Hij trok uit de vruchtbare vlakke van de Eufraat, vertrouwende in de goedheid van het land dat God hem en zijn nazaten zou geven. Abraham wilde niets anders dan de almachtige God gehoorzamen en zocht in dit leven slechts *"de stad, die fundamenten heeft, welke Kunstenaar en Bouwmeester God (Zelf) is"* (Hebr.11:10). Abraham GELOOFDE God, waarom hij ook "de vader der gelovigen" wordt genoemd. Met hem heeft God het verbond der besnijdenis kunnen sluiten; een verbond, die voor ons een heenwijzing vormt naar de tijd van de Heilige Geest; onze tijdsbedeling, waarin God het hart van de mens wil en kan besnijden door Zijn genadewerkingen, die ons geworden door het gelovig aanvaarden van het Evangelie en Zijn Heilige Geest.

Ons hart moet besneden worden; het moet verlost worden van alle ongerechtigheid, zonde en duisternis, van **alle** bindingen met de satan, van **alle** impulsen der duisternis, door het besnijdend Woord van God in de kracht van [de Heilige Geest](#).

Op de 8ste dag na de geboorte, een dag die de opstanding in het [Nieuwe Leven](#) typeert, moesten Abrahams mannelijke nazaten worden besneden. Abraham zelf, zijn zoon Ismaël (13 jaar), en zijn ganse huis, al wat mannelijk was, werden tegelijk besneden.

1500 jaar vóór Christus vond God een man als Mozes. Een man die niet de rijkdommen en genoegens van dit leven zocht, maar die Hem uit het diepst van zijn hart zocht te dienen:

"Hij (= Mozes) koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een ogenblik het genot van de zonde te hebben. Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen." (Hebr. 11:25-26, HSV)

Mozes werd bijna vermoord door satan, maar werd gered door Farao's dochter, die hem uit het water nam en hem adopteerde. Hij werd prins aan het hof van Egypte. Maar... ook zijn hart kleefde de grote God aan en wilde slechts Hem dienen, waarvoor hij de rijkdommen en schatten van Egypte prijs gaf. God gaf hem diep in zijn hart de verlossingsbediening met betrekking tot het in slavernij gevallen volk van God. Helaas handelde hij eerst voorbarig en werd een moordenaar..., waardoor hij moest vluchten naar Midian. Daar in de woestijn van Midian werd hij door de Almachtige als leem in de handen van een pottenbakker geknead en klaargemaakt voor de taak, die hem wachtte. Daar werd die doldriftige Mozes de "zachtmoedigste mens ter wereld"; een geaardheid Gods, die nodig was om dat hardnekkige volk van Israël te leiden naar het beloofde land. Door deze Mozes kon God Zijn volk de wet ge-

ven en met dit volk het ganse Mozaïtische verbond sluiten.

Het volk van God werd door Mozes uitgeleid, uit de slavernij in Egypte, toen hij al 80 jaar was en hij bij zichzelf vaststelde: "ik kan God met betrekking tot Zijn volk niet meer dienen". Toen had God hem gebruikt in dit verlossingsplan ten aanzien van Zijn volk. Toen sterkte God hem met nieuwe moed, met nieuwe krachten uit Hem, om zo'n opdracht te kunnen vervullen. 40 jaar lang werd hij de leidsman van een vaak hardnekkig en onwillig volk; een rebels volk, dat hem zelfs wilde stenigen. God had dit volk willen verdelgen, maar vervuld van Gods liefde trad hij voor dit volk in voorbede en God verhoorde hem, en vergaf dat volk! Zo bracht hij dat volk voor de poorten van (het voormalig zo genoemde) Palestina.

God kon Mozes die heerlijke opdracht geven om de tabernakel te bouwen; dat wonderbare beeld van het Koninkrijk van Gods liefde en genade. God heeft steeds verlangd om te midden van Zijn volk, ja, IN Zijn volk te wonen. Maar dit kon Hij toen nog niet. Maar door middel van de symbolische heiligheid van de tabernakel en zijn ceremoniën kon God dit toen doen. De tabernakel bevat een wonderlijke symbolische en profetische les, hoe God Zijn volk zou leiden in Zijn heiligheid en in Zijn RUST, opdat Hij Zijn liefdesheerschappij wederom zou kunnen doen zetelen in het hart en leven van de mens, die Hij liefheeft

met een eeuwige liefde. Hoe verlangde Hij Zijn liefdesheerschappij – in een hart en leven, dat zich vrijwillig hiertoe heeft gesteld – te vestigen om zo die mens te leiden in Zijn RUST.

God zocht Zijn volk **stap voor stap** te leiden in die hemelse RUST. De tabernakel werd tempel, tot eindelijk de tijd daar was, dat de hemelse Zoon van God Zelf op aarde kwam. Hij "vernietigde Zichzelf (daartoe), nam de gestalte van een dienstknecht aan, *en is de mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, tot de kruisdood.*" (Filip.2:7-8)!

Op Golgotha's kruis nam Hij de zonde van Adam in Zich. De bezoldiging van de zonde was de (eeuwige) dood! Zo kon en moest de Eeuwige sterven... En daar in de diepten van dood en dodenrijk, alzo staat er geschreven, heeft Hij na 3 dagen en 3 nachten – uit Zichzelf, voor de mens, voor wie Hij dit alles onderging – de overheden en machten van zonde en duisternis **UIT-GETOGEN**. Hij heeft ze in het openbaar tentoongesteld en zo over hen getriomfeerd (Kol.2:15). Zó, de totale reiniging van alle banden van zonde en dood in Zichzelf volbracht hebbende, rees Hij op uit de doden! De dood kon Hem niet langer tegenhouden (Hand.2:24-28). Hij heeft namens de mens dit alles volbracht en voor die mens de totale overwinning over zonde, ziekte

en dood bevochten. Voortaan zou Hij aan ELK mensenkind, dat in geloof en overgave tot Hem kwam, deze krachten van overwinning tot volle verlossing en zaligheid kunnen geven. God zij AL de glorie!

De laatste opwekking en deze rust

Vrienden, thans zoekt God u en mij. Hij zoekt allen die in geloof en gehoorzaamheid zich willen openen om Hem en Zijn genadegaven te ontvangen. Maar de mens is hardleers en hardnekkig en rebels, en heeft over het algemeen "de duisternis liever dan het licht"! God, in Zijn erbarmen, heeft in de loop van de Kerkhistorie **opwekking na opwekking** tot de mensheid gezonden. In onze eigen tijd hebben wij in de twintiger en dertiger jaren (van de vorige eeuw) die geweldige Pinksteropwekkingen ¹ beleefd, die de wereld in geestelijke opschudding hebben gebracht. Elke opwekking is echter als een branding, die aan komt rollen, om weer na enige tijd weg te ebben. Heden is die machtige Pinksteropwekking alweer een tijdje op haar retour! Maar... God bereidt u en mij een NIEUWE opwekking, de **laatste!** NU, als uw hart zich opent voor deze laatste, machti-

¹ Pinksteropwekking = **De opwekking in en door Gods Geest, de Heilige Geest** (vooral via Pinkstergemeentes), die in het begin van de 20ste eeuw begon. Overal werd toen de zgn. Maranatha-boodschap gehoord: "Jezus komt spoedig terug!" (noot AK)

ge opwekking, Gods opwekking gedurende de laatste dagen, dan zult u zien, wat God kan doen in ons en met ons! Deze laatste opwekking zal Gods volk – allen, die willen en die zich hiertoe aan Hem overgeven – binnenvoeren in dat machtige BRUILOFTSFEEST van het Lam; die machtige gemeenschap met de Hemelbruidgom, Die dan en voortaan bij Zijn gereinigde en vervolmaakte Bruidsgemeente zal blijven. De wereld zal Hem niet zien, maar te meer Zijn Gemeente, die Hij tooien zal met die eeuwige krachten van de liefde Gods en de machtige werkingen van de Heilige Geest (Openb.12:1). Zo zal zij die opwekking van de laatste dagen, Gods Spade Regen-Opwekking, weten te leiden tot aan de uitersten der aarde, ondanks alle vervolging, misleiding en tegenstand van de duivel en de valse kerk.

Laat ons nu gaan naar Titus 2:11-14,

"Want de zaligmakende genade Gods is (nu) verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld; Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God, en onze Zaligmaker Jezus Christus; Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken."

God zond opwekking na opwekking tot Zijn Gemeente/Kerk; een steeds toenemende vrijheid in de Heilige Geest, alzo was dit verschijnen van de zaligmakende genade Gods. Maar na elke opwekking ervoer Zijn Gemeente/Kerk een geestelijke verstarring als gevolg van traditie en weer ingesloten zonden en zondige levensgewoonten, waardoor de eerste liefde en de krachten van de Heilige Geest weer wegebden.

Maar God wil ons "verlossen van ALLE ongerechtigheid"! Christendom zonder deze verlossende krachten van God, zonder werkelijke verlossing van ALLE zonden en zondige levensgewoonten, is WAARDELOOS! God wil ons verlossen van alle wereldzin en rebellie tegen Zijn wil. Hij wil Zijn (SABBATS)RUST, Zijn liefdesheerschappij **in** en **door Zijn Geest** in ons vestigen, zodat wij zonder morren, zonder tegenspraak Zijn wonderbare wil in ons leven met blijdschap aanvaarden. Hij wil dat wij onze wil verloochenen en ook die wil van de moderne tijd opzij zetten. Laat ons niet mee willen doen met de "moderne gedachten van onze eeuw", die de Bijbelse opvattingen OUDERWETS noemen en deze "goed voor onze grootouders" achten, want ze komen voort van de boze! Laat ons Gods EEUWIGE gedachten in Zijn Woord, die bij God en Zijn volk altijd modern blijven, omdat God nooit verandert, altijd zoeken waar te maken in ons leven van alle dag. Laat die RUST van Gods heerschappij (we-

derom) komen in ons hart en in ons verstand. Want alleen deze wil van God, wanneer wij slechts eten van de Boom des Levens, geeft ons de zaligende RUST van Gods Koninkrijk. Dan zullen wij werkelijk GELUK smaken en BLIJD-SCHAP en **Heiligmakende Kracht van de Heilige Geest!** Dan zal Hij Zijn RUST, doen stromen als een heilige Rivier in ons verstand en hart en ons vervullen met Zijn heerlijkheid en Zijn Liefde-wil. Zo kan het leven wederom een hemel worden.

Maar de "moderne gedachten" van de duivel maken van de wereld één grote chaos, vol van nijd, haat, moord, oorlog en bedrog. Het wordt in die wereld hoe langer hoe slechter. Wij gaan naar een tijd van "uiterste ongerechtigheid" en "uiterste rebellie! Alles moet mogen en alles moet geschieden naar de eigen wil van de mens. ALLE banden moeten verscheurd worden, want de mens van de laatste dagen wil zich bandeloos kunnen uitleven naar de wil van zijn vlees en naar die van zijn eigen gedachten! Men ziet daarom thans provocaties van Dolle Mina's (geschreven rond 1970), die met hun kreten als "Baas in eigen buik" vrijheid eisen voor "abortus", waarbij ze hun eigen wil zoeken uit te leven en daartoe het "ongeboren leven" vertreden en vermoorden! Het "**ik**" van de "moderne mens" is koning, omdat hij alleen wil eten van de "boom der kennis van goed en kwaad". Dit eten doet hem leven in

ZELFBEPALING wat in zijn ogen "goed" en "kwaad" is.

De "moderne mens" wil niet terug naar de "Boom des Levens", naar de suprême wil van God. Doch dit laatste – eten van de "Boom des Levens" – doet ons een leven leiden, waarbij God **Zijn liefde-wil** ONGESTOORD kan volbrengen in ons leven.

Wij staan vlak voor een NIEUWE OPWEKKING. Nogmaals de Pinksteropwekking (van de twintiger en dertiger jaren van de vorige eeuw) is al weer even op haar retour. Geweldig heeft "Pinksteren" toen kunnen werken. Als men zo terugblijkt naar die jaren, dan heeft "Pinksteren" ² een geweldige kracht van God in de wereld gebracht. Deze liefde-macht van God vormde een vloedgolf, die de geestelijke wereld op haar grondvesten deed schudden, en die vele levens had vernieuwd en in God had gebracht. Toch kleefden nog vele, menselijke fouten aan dit "Pinksteren" ³, waardoor het niet kon doorstoten tot het "Bruiloftsmaal van het Lam van God". Zo was en is haar "BROEDERLIEFDE" nog vol van "vlekken en rimpels", waardoor Pinksteren een beweging vormde, die zich manifesteerde in SEKTARISME. Hun leidslieden waren en zijn nog veelal kleine en grote

² Zie noot 1.

³ Pinksteren = Waarmee hier m.i. vooral Pinkstergemeentes worden bedoeld. (noot AK)

despoten die "in de Naam des Heren" **voor zichzelf** koninkrijkjes zochten en zoeken te vestigen onder het volk van God!

Zij beleden wel het "één-Lichaam-in-Christus-zijn" en wereldbroederschap, maar in de praktijk van het godsdienstige leven was en is het alleen maar **hun** Gemeente, waar God wilde en wil werken, en waren en zijn zij het, waar de Christus was en is. Met al hun goede wil en Gods machtige genadewerkingen, was en is het "**ik**" van de mens in Pinksteren helaas nog ruimschoots aanwezig. Daarom moest en moet dit "Pinksteren" ook komen tot haar geestelijk failliet, waar wij thans helaas getuige van moeten zijn; **daarom faalde** "Pinksteren".

Wij staan vlak voor een NIEUWE OPWEKKING, de laatste. En als wij ons hart willen openen voor deze laatste opwekking van God, zal ze ons voeren binnen de deuren van de Bruiloftszaal van het Lam van God, waar wij gemeenschap mogen hebben met de Hemelbruidegom Die, na de Bruiloft, Zijn Bruid niet meer zal verlaten en waar wij waarachtige, wereldwijde broederschap zullen smaken met ALLEN, die Hem waarlijk liefhebben, nadat wij onze klederen hebben gewassen in het Bloed van het Lam! Zo zal er een éénheid worden gesmaakt onder "Bruiloftsgasten, Bruid en Bruidegom", en die gemeenschap is **WERELDWIJD!**

Komt geliefden, opent NU uw hart, zoals ook ik het mijne open. God gaat ons nu vullen met de waarachtige Kracht uit de Hoge. Hij zal "de dorsvloeren weer vol koren doen zijn, en de perskuipen weer van most en olie doen overlopen". Wij mogen weer "overvloediglijk en tot verzadiging eten, en prijzen de Naam des Heren". Dan zullen "de bergen van zoete wijn weer druipen, en de heuvelen van melk weer vlieten" (= zachtjes vloeien of stromen). Dan zal "de heerschappij des Heren" waarlijk weer in ons midden zijn! Dan zullen wij elkander niet langer verachten in gruwelijk "sektarisme".

Als wij ons hart nu **niet** voor God willen openen en in ons eigen straatje verder blijven wandelen, dan gaat Gods NIEUWE OPWEKKING **aan ons voorbij!** Anderen zullen ingaan en komen in die god-zaligende kracht van God en het geestelijke LOOFHUTTENFEEST van de eindtijd gaan vieren, en **wij** zullen "droog" daar buiten blijven staan:

“Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet.”
(Matth.25:10-1)

“En dezelve dienstknecht weder gekomen zijnde, boodschapte deze dingen zijn heer. Toen werd

de heer des huizes toornig, en zei tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en kreupelen, en blinden hier in. En de dienstknecht zei: Heere, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er plaats. En de heer zei tot de dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde; Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal!" (Luk.14:21-24)

God roept ons thans om deel te hebben aan deze NIEUWE OPWEKKING. Hoe die heten zal weet ik niet. Naar mijn overtuiging zal ze geen "Pinksteren" heten. Maar een deel van Pinksteren, het deel dat zich weet te herstellen, zal er zeker bij zijn (Matth.25:10).

Ook zal God de getrouwen onder de "charismaten" binnen doen gaan (Luk.14:21) en veel NIEUW VOLK (Luk.14:23) zal onder 'de dwang der omstandigheden' de Bruiloftszaal van het Lam betreden, en deel hebben aan dat wonderlijk, geestelijk Festijn van de laatste dagen.

Vrienden, God roept u! Het is een geweldige tijd nu **om GEESTELIJK WAKKER te worden (!)** en nu uw hart al te openen voor de nieuwe, komende opwekking. Hoort, die geweldige SPADE-REGEN zwelt al aan! Hier en daar valt hij reeds met ENORME KRACHTEN! Hij komt ook in uw hart vallen, als u ALLES reeds aan de Here God

hebt overgegeven en de Here Jezus verwacht in lof en prijs en dank! Ook u zult deel hebben aan de NIEUWE OPWEKKING, als u uw hart hebt afgewend van de machten en de lusten van deze wereld en met alles, wat in u is, zoekt naar de EEUWIGE RUST, die God wil aanleggen, ook in uw hart en leven!

Laat ons thans teruggaan naar het Schriftwoord, waar ik vanuit ben gegaan.

➤ **"Sta op Heere! tot Uw rust, Gij èn de ark Uwer sterkte!"** (Ps.132:8)

God zal opstaan en Zijn Gemeente bouwen en vormen. ALLEN, die willen, zal Hij de "dubbele portie" geven; allen die terugkeren naar Hem en naar Zijn Sterkte. En alle nieuw volk, dat de roepstem van de Heilige Geest zal horen in het hart, en in zal gaan tot Zijn Bruiloft, zal Hij de "dubbele portie", de volmaaktheids-portie van de laatste dagen, geven. Al dit volk van de "Bruiloftszaal des Heren" vormt de "ark Zijner sterkte".

Levende in die RUST zal Gods Bruidsgemeente van de eindtijd Gods LIEFDE en STERKTE manifesteren. Dan zullen de volkeren toestromen en de machtigste opwekking aller tijden zal dan een feit zijn; **de vrucht van deze opwekking zal ontelbaar zijn!**

Vrienden, laat ons deze LAATSTE OPWEKKING beiden (= verwachten): met een open hart en een toegewijd, gereinigd leven ernaar verlangen, en ernaar uitzien!

Laat ons thans **voor Jezus kiezen** en **ons wenden tot Zijn Sterkte**, opdat wij zo met Hem ons bereiden voor dat leven in Gods RUST, opdat Hij ons deel zal doen hebben aan deze machtige opwekking van de laatste dagen!

God zegene u!

E. van den Worm
Enigszins bewerkt door A. Klein